

Sygn. akt VIII K 17/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Marta Kobus

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2017 roku sprawy:

T. R. s. S. i S. z domu D.

Urodzonego w dniu (...) w S.

oskarżonego o to, że:

W dniu 17 grudnia 2016 roku o godz. 21:45 na trasie A.- M. gm. G. w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki S. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,60 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. Oskarżonego T. R. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna grzywny równoważna jest kwocie 10 (dziesięć) złotych.

II. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat, z wyłączeniem kategorii T.

III. Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 grudnia 2016 roku.

IV. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych.

V. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

VIII K 17/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 17 grudnia 2016 roku st. post. L. K. pełnił służbę patrolową na terenie miasta i gminy S. wspólnie z sierż. P. M.. Funkcjonariusze policji około godziny 21:45 podczas patrolu trasy A. – M. postanowili zatrzymać do kontroli samochód osobowy marki S. o nr rej. (...), którym kierował T. R.. Na miejscu zatrzymania został sprawdzony stan trzeźwości kierowcy urządzeniem (...), które to urządzenie wykazało kolor czerwony oznaczający stan nietrzeźwości.

Następnie funkcjonariusze policji razem z T. R. udali się do KPP w S. w celu zbadania jego stanu trzeźwości. Wynik badania urzędzeniem (...) o z godziny 23:08 wyniósł 0,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano w oparciu o notatkę urzędową (k.1), protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości (k.2) oraz w oparciu o pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie.

Oskarżony T. R. przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 17 grudnia 2016 przyjechał do swojej konkubiny, która mieszka z chorym psychicznie synem, pomiędzy nim, a synem konkubiny doszło do konfliktu, chcąc uniknąć rozwoju tego konfliktu, postanowił pojechać do swojego kolegi. Oskarżony wyjaśniał dalej, że zamieszkuje on wspólnie ze swoją konkubiną D. H., która posiada gospodarstwo rolne o powierzchni około 30 ha. Oskarżony twierdził, że utrzymuje się on z pracy w tym gospodarstwie rolnym, a jego praca polega głównie na pracy ciągnikiem w polu, w związku z czym oskarżony prosił o wyłączenie mu kategorii T.

Sąd zważył co następuje :

Treść wyjaśnień oskarżonego w ocenie Sądu w całości zasługuje na wiarę, znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, a w szczególności w protokole użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego oraz w treści notatki urzędowej i jednocześnie wyjaśnienia te tworzą wspólnie z powyższymi dowodami logiczną i spójną całość. Oskarżony nie kwestionował, że znajdował się pod wpływem alkoholu w momencie gdy kierował samochodem. Wyjaśnienia oskarżonego korespondują z zapisami w protokole użycia alkometru. Badanie alkometrem wykazało, że zawartość alkoholu wynosiła 0,60 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu czyli odpowiada definicji stanu nietrzeźwości. Stanem nietrzeźwości jest zdefiniowany w art. 115 § 16 k.k. przypadek, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub też zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Sąd nie miał wątpliwości, że czyn przypisany oskarżonemu wypełnia znamiona czynu zabronionego określonego w art. 178a § 1 k.k.

Reakcją na przestępstwo jest wymierzenie kary i środków karnych przewidzianych w ustawie. Stosownie do art. 53 k.k. sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt dotychczasowej niekaralności oskarżonego, a także okoliczność nie utrudniania przez niego postępowania.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd uznał, iż wystarczającym dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, będzie wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka dzienna równoważna jest kwocie 10 złotych.

Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Sąd uznał, że tak orzeczony okres zakazu jest również dostatecznie dotkliwy i spełni w odpowiednim stopniu swoją rolę jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą umyślnie naruszającym podstawowe zasady ruchu drogowego.

Okoliczności sprawy pozwalają pozytywnie prognozować co do postępowania oskarżonego w aspekcie bezpiecznych zachowań w ruchu lądowym na przyszłość. Nie ma zatem potrzeby by eliminować go z ruchu drogowego w zakresie prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dłuższy niż 3 lata.

Sąd uznał za zasadne w sytuacji oskarżonego, wyłączenie z zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii T. Oskarżony bowiem wspólnie ze swoją konkubiną prowadzi gospodarstwo rolne, a jego praca polega głównie na wykonywaniu prac ciągnikiem na gruntach rolnych.

W ocenie Sądu orzeczenie wobec oskarżonego również zakazu prowadzenia ciągników rolniczych wiązałaby się z pozbawieniem głównego źródła utrzymania oskarżonego. Zdaniem Sądu jest to zbyt dotkliwa kara dla oskarżonego.

Sąd mając na uwadze treść art. 43a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego obligatoryjne świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 kpk, a o opłacie na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r Nr 49 poz. 223 z późn zm.)